

Alleen met jou

Alleen
met jou

Angela Britnell

Alleen met jou
is een uitgave van
Choc Lit NL

Copyright © 2021 Choc Lit NL
Auteur: Angela Britnell
Oorspronkelijke titel: *You're the one that I want*
Vertaling: Stevie Martens

Omslagontwerp: Dutch Venture Publishing
Tekstredactie: Juliëtte Heugen

Eerste uitgave mei 2021
NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk een

Een busreis door Europa? Echt waar?' Matt kon zijn ontzetting niet verbergen. Zelf dacht hij eerder aan een duur sieraad of een nieuwe flatscreentelevisie.

'Jij zei dat ik kon kiezen wat ik maar wilde als cadeautje voor mijn pensioen.' Zijn moeders boze blik was dezelfde waarmee ze de afgelopen veertig jaar legioenen aan leerlingen in het gareel had weten te houden. 'Ik wil tijd met jou doorbrengen.' De woorden 'zonder onderbroken te worden door je werk' bleven onuitgesproken.

Matt hield niet van het woord workaholic, maar werkdagen van acht uur gingen nu eenmaal niet samen met het opbouwen van een succesvol bedrijf. Hij moest zijn woorden zorgvuldig kiezen als hij hier onderuit wilde komen zonder zijn moeder van streek te maken. 'Het komt voor mij niet goed uit om nu vrij te nemen. Je weet dat we in juni een nieuw filiaal van TekSpeak openen in Atlanta.'

'Wanneer komt het dan wel uit?' snauwde Cecily. 'In 2025? 2035? Ik ga liever nu ik nog zelfstandig kan lopen en in staat ben om helder te denken, als je het niet erg vindt.'

Hij moest zijn plan van aanpak veranderen. 'Waarom een busreis? Ik

heb een vriend die eigenaar is van een chic kuuroord in Napa Valley. We kunnen daarheen vliegen en ons een lang weekend laten verwennen.'

'Als ik dat wilde, had ik er wel om gevraagd. En nee, ik wil geen luxe cruise of een maand in Australië.'

Goddank.

'Ik heb altijd al naar Europa willen gaan en een busreis is daar perfect voor. Alles is georganiseerd en we ontmoeten heel veel interessante mensen.'

Voor iemand die van nature introvert was, zoals Matt, was het idee om zonder ontsnappingsmogelijkheid met een groep praatgrage vreemden van plaats naar plaats te reizen de hel op aarde, maar dat hield hij voor zich.

'Ik heb de reis waar ik aan wil deelnemen al uitgekozen. Pagina acht.' Ze gaf hem een brochure. 'Veel van hun lastminutereizen zijn in de aanbieding en deze is echt een koopje, dus van de optionele excursies ga je heus niet failliet.' Het vleugje sarcasme was bijna voelbaar. Ze wisten beiden dat geld het probleem niet was.

Matts hart zonk hem nog verder in de schoenen toen hij de details van de reis bekeek. De titel zei genoeg. Europese Speed Date. Zeven landen in tien dagen. Het deed hem denken aan een oude komedie, *If It's Tuesday, This Must Be Belgium*, en niet op een goede manier.

'Toe nou, schat.' De trilling in haar stem greep Matt aan en zorgde ervoor dat hij overstag ging. Een kleine flits van triomf deed het gezicht van zijn moeder oplichten en Matt wist dat hij in de val was gelopen.

Sarah kon haar opwinding nauwelijks bedwingen. 'Echt waar? Hebben we gewonnen?' Op het moment dat ze binnenkwam, stormde haar moeder de keuken binnen, zwaaiend met een envelop en grijzend van oor tot oor.

'Elke vakantie die we willen uit de categorie "last minute deals". Ik

weet gewoon niet hoe we moeten kiezen!’ riep Betty uit.

Ze waren dol op wedstrijden. Het maakte niets uit of het kruiswoordpuzzels waren of het verzinnen van reclameslogans om een jaarvoorraad hondenvoer te winnen (ondanks het feit dat ze geen hond hadden). Hun nieuwe, snellere internetverbinding zorgde zelfs voor nog meer mogelijkheden. Veel van Sarahs vrienden begrepen niet waarom ze weer bij haar moeder woonde, maar een jaar geleden had het een logische keuze geleken. Ze hadden altijd goed met elkaar kunnen opschieten en toen Sarahs vader onverwachts overleed op hetzelfde moment dat haar zeer kortstondige huwelijk strandde, leek de keuze voor de hand te liggen. Het was een troost voor hen beiden en op deze manier kon Sarah het salaris opsparen dat ze verdiende met het runnen van de plaatselijke kleuterschool.

‘Ik heb de waterkoker aangezet en ons getrakteerd op twee gebakjes van de bakkerij. Doe je jas uit en ga zitten, zodat we de brochure samen kunnen bekijken.’ Haar moeders gezicht kreeg een schuldbevuste uitdrukking. ‘Ik heb stiekem even in de envelop gekeken toen hij aankwam, maar ik verklap niets, beloofd.’

Sarah lette niet op haar gebakje en liet haar thee koud worden terwijl ze door de pagina’s bladerde met glanzende foto’s en verleidelijke beschrijvingen van alle aangeboden reizen. Als ze de lichte huid van haar moeder niet had geërfd, zou ze ervoor gekozen hebben om naar Spanje en Portugal te gaan. Ze stelde zich al voor dat ze terugkeerde met een mooi kleurtje in plaats van het roodverbrande gezicht dat ze daadwerkelijk zou krijgen. Toen ze de bladzijde omsloeg moest Sarah wel glimlachen.

‘Het moet deze wel worden, nietwaar?’ Ze wees. ‘Ik weet dat het snel is, maar de datums komen precies overeen met mijn paasvakantie. Zeven landen, inclusief Engeland, en al die verschillende steden. Het wordt vast geweldig en hoe kunnen we de kans om een dag in Venetië

door te brengen aan ons voorbij laten gaan?’ Haar moeder verbleekte. ‘Of kies je liever voor een reis die zich op één plek concentreert?’

‘Doe niet zo gek.’ Ze schoof naar Sarah toe en klopte op haar hand. ‘Natuurlijk heb ik dezelfde gekozen.’

Beide vrouwen zwegen en er waren geen woorden nodig om uit te leggen waar ze aan dachten. Ze zouden alles over hebben voor de mogelijkheid om Sarahs vader de vakantie met hen te laten plannen, want hij was geboren in een klein dorpje in de buurt van Venetië.

‘Dat is dan beslist,’ verklaarde Betty op een toon die geen tegenspraak duldde.

‘Ik heb het echt even nodig om ertussenuit te gaan.’ Tien dagen weg zijn van de altijd aanwezige donkere wolk die gepaard ging met het tegen het lijf lopen van haar ex-man in het dorp zou geweldig zijn. Tims vader was eigenaar van de plaatselijke garage en Tim was met zijn vriendelijke, zelfverzekerde houding een autoverkoper in hart en nieren. Door zijn betrokkenheid bij alles, van het dartteam in de pub tot het spelen van de hoofdrol in de plaatselijke pantomime, was hij in St. Trewin moeilijk te vermijden. ‘Het weer is misschien onvoorspelbaar, maar als jij het niet erg vindt, waag ik het erop.’

Haar moeders snelle, warme knuffel zei genoeg.

‘Verse thee,’ zei Sarah en ze sprong op van de bank.

Terwijl het water kookte, leunde Sarah tegen het aanrecht en verdween de glimlach van haar gezicht. Deze vakantie zou haar een adempauze geven en ze zou haar leven op een rijtje kunnen zetten na een jaar in haar ouderlijk huis. Sarah vulde de theepot en koos een paar schone mokken.

‘De thee is klaar.’ Met de hete drankjes in haar hand verliet ze de keuken, vastbesloten om haar moeders goede humeur niet te bederven.

Hoofdstuk twee

Regenachtige, koude dagen waren een hele opgave voor iedereen met een luidruchtige, actieve kleuter, maar Sarah moest er dertig zien te vermaken, waardoor haar werkdag van tien uur op de kleuterschool eindeloos leek te duren. Ze hadden een week slecht weer achter de rug en iedereen was het zat, want er was nu eenmaal geen eindeloos aantal puzzels, knutselprojecten en boeken om de tijd mee te vullen. Sarah voelde hoofdpijn opkomen, maar toen ze een blik op de kalender wierp, glimlachte ze. Nog maar acht dagen voordat ze kon ontsnappen uit het koude, regenachtige Cornwall. Continentaal Europa was waarschijnlijk net zo koud en nat, maar Sarahs optimistische aard kreeg de overhand en ze was vastbesloten om positief te blijven.

Sarah woonde heel haar leven al in St. Trewin, dus ze wist dat ze tijdens de wandeling vanaf de ene kant van het dorp regelmatig moest stoppen om met bekenden te praten, waardoor het eeuwen leek te duren. Toen ze de kerk passeerde, reed een snel rijdende auto door een plas. Het water spatte omhoog en Sarahs benen werden kletsnat. Opgelucht stapte ze haar warme huis binnen. Meteen rook ze de geurige aroma's

van haar favoriete rundvleesstoefpot.

‘Mam, ik ben thuis,’ riep ze. ‘Ik kleed me even om.’ Sarah hing haar natte regenjas op en deed haar doorweekte schoenen uit voordat ze de trap op rende naar haar slaapkamer. Ze kleedde zich uit en trok een lekkere, dikke trui, een schone broek en haar zachte schapenvacht pant offels aan. Vervolgens haastte ze zich naar de keuken.

‘Hallo, lieverd.’ Betty keek op vanaf het fornuis. ‘We hebben de bevestiging voor onze vakantie gekregen. Heb je zin om zaterdag de stad in te gaan? Ik kan wel wat nieuwe kleren gebruiken om ‘s avonds te dragen. Ik wil je niet voor schut zetten met mijn garderobe.’

Sarah knuffelde haar moeder. ‘Dat is sowieso niet mogelijk en het is niet alsof we op een luxe cruise gaan. Ik denk niet dat mensen zich opdirken.’ Ze hoopte dat ze gelijk had. Al haar spaargeld ging naar de rekening met het mentale opschrift ‘Sarahs ontsnapping’ en ze was niet van plan om geld te gebruiken voor kleren die ze niet nodig had. Ze ging alleen mee om de bezienswaardigheden te bekijken en van haar moeders gezelschap te genieten, niet om indruk te maken met haar gevoel voor mode, of het gebrek daaraan.

‘O. Jammer.’

Sarah krabbelde snel terug. Ze mocht niet gierig zijn. ‘We kunnen wel gaan winkelen als jij dat graag wil. Ik kan geloof ik wel een paar nieuwe topjes gebruiken.’

‘Goed. Ik trakteer je op een vervroegd verjaardagscadeau.’ Betty glimlachte weer. ‘Zullen we wat eten?’ Ze ging door met opscheppen en legde een paar luchtige knoedels op elk dampend bord met stoefpot.

Sarah merkte dat haar moeder naar haar keek toen ze begon te eten en legde haar lepel neer. ‘Wat is er?’

Betty fronste. ‘Ik wist niet zeker of ik iets moest zeggen of niet, liefje, maar ik denk dat ik dat beter wel kan doen. Toen ik vanmorgen naar de kapper ging waren Mavis en Vera aan het praten onder de haardrogers, maar ze stopten toen ze mij zagen. Toen kwam Deirdre Bunt binnen

en je weet dat ze geen blad voor haar mond neemt.' *Net als jij, mam.* 'Ze vroeg of ik het had gehoord van Tim.'

Sarahs hart bonsde. 'Wat is er met Tim?' Haar moeder duwde wat stoofpot rond in haar kom.

'Althea is zwanger.'

Sarah voelde tranen opkomen. Alsof de vernedering dat haar man ervandoor ging met haar zogenaamde beste vriendin nog niet erg genoeg was.

'Deidre zei dat Tim er gisteravond in de Queen's Head over aan het opscheppen was tegen iedereen die maar wilde luisteren.'

Sarah kreeg een bittere smaak in haar mond. Hij had nooit kinderen gewild, althans niet met haar. Tim zei altijd dat hij eerst liever een tijdje met z'n tweeën wilde zijn en dat ze genoeg tijd hadden om na te denken over het stichten van een gezin. Ze had hiermee ingestemd om de vrede te bewaren.

'Wanneer is ze uitgerekend?' Zelfs zij was onder de indruk van haar vaste stem.

'Ehm, ik denk ongeveer in september.'

Ik hoop dat het een ontzettend hete zomer wordt en dat ze rondwaggelt als een gestrande walvis. Ze beschouwde haar onaardige gedachten als een genereuze reactie, gezien de omstandigheden. 'Ik ben blij dat je het me verteld hebt. Ik ben liever voorbereid.' *Vorbereid?*

'Er is nog iets anders.' Haar moeders wangen kleurden felrood. 'Ze gaan trouwen op de zaterdag voor Pasen.'

Het voelde alsof Sarahs keel werd dichtgeknepen en ze dwong zichzelf antwoord te geven. 'In onze kerk?' *Zeg alsjeblieft nee. Vertel alsjeblieft dat hij niet met haar gaat trouwen op dezelfde plek waar hij mij minder dan drie jaar geleden zijn onvoorwaardelijke liefde verklaarde.* Haar moeder knikte en dat was voor Sarah genoeg om de controle te verliezen. Ze voelde een traan ontsnappen en over haar wang rollen, waarna ze hem ruw wegveegde. 'Godzijdank zijn we hier dan niet.' Ze pakte haar lepel

en schepte een grote hap stoofpot op. ‘Dit is heerlijk.’ Sarah dwong zichzelf om te slikken.

Later, in de privacy van haar eigen slaapkamer, zou haar arme kussen het slachtoffer worden van wéér een nachtelijke huilpartij, maar nu wilde ze onverschillig overkomen. Ze wilde Tim absoluut niet terug, maar het mislukken van haar korte huwelijk deed nog steeds pijn. Sommige mensen kunnen iedereen om hun vinger winden en dat gold zeker voor haar voormalige echtgenoot. Als tiener was Sarah het enige meisje in de wijde omtrek dat niet viel voor zijn oogverblindende glimlach en blonde, knappe uiterlijk. Toen ze terugkeerde om in de dorpschool te gaan werken, bleef hij haar onophoudelijk lastigvallen totdat ze er uiteindelijk mee instemde om een keer met hem af te spreken. Hij probeerde haar te verleiden met allerlei romantische gebaren, totdat ze geloofde dat ze verliefd op hem was en zijn aanzoek accepteerde. Vrijwel meteen nadat ze getrouwd waren, verloor hij zijn belangstelling en verviel hij in zijn oude gewoontes. Flirten was voor hem net zo gewoon als ademen en hij zag er niets verkeers in. Hij verweet Sarah dat ze zeurde en deed net alsof het haar eigen schuld was dat hij verleid werd door haar uitbundige beste vriendin.

‘Waar kijk je het meeste naar uit, mam? Afgezien van Venetië kan ik niet wachten om Parijs te zien. Ik weet dat het waarschijnlijk niet zo geweldig is als ik me voorstel, maar dat kan me niet schelen.’

Sarah wist dat ze haar moeder niet voor de gek kon houden, maar dat ze niets zou zeggen.

‘Dat meen je niet Matt.’ Clint schudde zijn hoofd. ‘Tien dagen met beperkt internetcontact terwijl we omkomen in het werk?’

Matt hield de voor de hand liggende opmerking dat ze altijd overstelpt waren met werk voor zich. Hij had de uitbundige Texaan ontmoet toen ze allebei ICT studeerden aan het Massachusetts Institute of Technology en ze werden meteen vrienden. Ongeveer zes jaar geleden

waren ze weer met elkaar in contact gekomen toen Clint voor zaken in Nashville was. Op een avond bekenden ze onder het genot van een paar biertjes dat ze allebei graag hun eigen baas wilden zijn. Binnen een paar maanden combineerden ze Matts grote schrijftalent op technisch gebied met Clints meer extraverte persoonlijkheid om TekSpeak op te richten en nu hadden ze goedlopende filialen in Nashville, Knoxville en Chattanooga. Ze vulden elkaar goed aan: Clint liet het grootste deel van de technische kant aan Matt over, terwijl Matt blij was dat hij het werven van potentiële klanten aan Clint kon overlaten en hij zijn vriend het vriendelijke gezicht van TedSpeak liet zijn. Over minder dan twee maanden zouden ze een filiaal openen in Atlanta en Clint had grootste plannen voor verdere uitbreiding, waaronder het aan de man brengen van hun bedrijfsmodel op nationaal en internationaal niveau.

‘Zou jij in staat zijn om nee te zeggen tegen Mary?’ Hij draaide de rollen om voor zijn oude vriend. Ze wisten beiden dat de brutale man met zijn cowboyhoeden en -laarzen net zo zachtaardig was als Matt als het aankwam op zijn eigen moeder. Vorig jaar verwelkomde de slanke, witharige vrouw Matt in haar huis tijdens een bezoek aan Dallas en het was meteen duidelijk waar Clints onwrikbare vastberadenheid vandaan kwam.

‘Natuurlijk niet.’ Clint sloeg Matt op zijn schouder. Ik neem de taken wel van je over, maar als ik jou was zou ik Roger op de hoogte brengen.’ Roger Clements, de nieuwe werknemer die ze hadden aangenomen, was ambitieus en Matt wist niet zeker wat hij van hem moest vinden. ‘Ik neem aan dat je de mooie Lindsey niet meeneemt,’ plaagde Clint, verwijzend naar de investeringsbankier met wie Matt onlangs een paar afspraakjes had gehad.

‘Stel je voor.’ Matt nam nooit vriendinnen mee om zijn moeder te ontmoeten, omdat dat zou leiden tot overduidelijke hints over trouwen en kleinkinderen. Geen van beide stond wat hem betreft op de planning voor de toekomst.

‘Misschien is er op de busreis wel een leuk meisje om je roestige sociale vaardigheden op te oefenen.’

Matt lachte. ‘Doe niet zo idioot. Mijn vijvenzestigjarige moeder is waarschijnlijk één van de jongsten op de reis en ik word beschouwd als een baby. Deze reis is bedoeld voor oudere Amerikanen die willen zeggen dat ze Europa gezien hebben.’ Matt was in zijn element tijdens het schrijven van de gebruikershandleiding voor een ingewikkelde smartphone of het samenstellen van een online leidraad voor bankdiensten, maar omgang met mensen was een heel ander verhaal. Hij was altijd een teruggetrokken kind geweest, maar niet ongelukkig. Zijn moeder legde de schuld altijd bij het feit dat hij geen vaderlijke invloed had gehad en niet bij de van nature introverte persoonlijkheid van haar zoon. Hij was meestal gewoon gelukkiger in zijn eigen gezelschap, iets wat zijn extraverte moeder niet kon begrijpen. Tien dagen lang opgesloten zitten in een bus vol mensen zou het uiterste van hem vragen, maar voor haar zou hij het verdragen.

Clint haalde zijn portemonnee tevoorschijn en legde een bankbiljet van 20 dollar op de tafel. ‘Ik wed dat ik gelijk heb en jij niet. Je kunt die leuke Europese meisjes straks niet van je af slaan.’

Matt gooide zelf een bankbiljet van 20 dollar op tafel. ‘Alles of niets. Net als snoep afpakken van een baby.’

Clint ging op het randje van Matts bureau zitten. ‘Probeer me niet voor de gek te houden. Je bent een slechte leugenaar, dus ik heb het zo door als je liegt.’

Helaas moest Matt toegeven dat Clint gelijk had. Zijn moeder had er altijd op aangedrongen dat hij eerlijk moest zijn, wat ervoor zorgde dat hij zichzelf zowel in de zakenwereld als in zijn eigen privéleven soms in de problemen bracht. Vrouwen zeiden altijd dat ze wilden dat een man de waarheid sprak en integer was, maar Matts ervaringen bewezen het tegendeel. Hij nam wat ze zeiden letterlijk en gaf een eerlijke mening als ze hierom vroegen, wat de reden was waarom er

geen derde afspraakje met Lindsey zou komen. Ze was boos geworden toen hij zei dat haar nieuwe groene jurk haar achterste *inderdaad* groter deed lijken. Matt had nooit gezegd dat hij dit onaantrekkelijk vond, maar ze had tegen hem geschreeuwd dat ze het geen wonder vond dat hij op zijn achtendertigste nog vrijgezel was. Hij had er geen moeite mee om Clints weddenschap aan te nemen. Hij ging mee op deze busreis om zijn moeder gelukkig te maken. Zichzelf blootstellen aan meer vernederende ontmoetingen met het andere geslacht stond niet op zijn agenda.

Ze schudden elkaars hand en Matt probeerde de tevreden glans in Clints felblauwe ogen te negeren.